

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

תְּזַרְיעַ - מְצוֹרַע - עֵמֶד בְּנֶפְסִי-וֶן - זָכָה לְמִטְמוֹן

"וְנִתְּתִי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם" (ויקרא יד, לד)

שואל ה'נאות דשא': אם הקב"ה רוצה לתת לאדם מטמון, וכי אין בידו דרך יותר טובה לעשות זאת? מדוע לשם כך צריכים לשבור את הבית ולעבור את כל העינוי והסבל הכרוך בגלות מחוץ לבית?

התשובה היא: הקב"ה רוצה לתת לו את המטמון, רק הוא קודם מנסה אותו לראות אם אכן הוא ראוי לזכות בו. אם כשמתעורר הקושי האדם מתלונן ואומר: "נמאס כבר, למה דוקא אני...". אומר הקב"ה: "אין בעיה, הצרות יפסקו- אך את המטמון לא תקבל. אינך ראוי לו!".

כשנראה לאדם נגע בביתו, בעצם הקב"ה מנסה אותו בניסיון אחר ניסיון. בתחילה לשהות מחוץ לביתו שבוע שלם. לאחר מכן עליו לשבור כמה אבנים מקירות הבית, עד שנאלץ להרוס את הבית עד היסוד.

אם באמצע התהליך האדם מתלונן ובא בטרוניה על רוע מזלו. די, נמאס לו! אומר הקב"ה: "אין בעיה, הכהן יטהר את הנגע ולא תגלה את המטמון".

לעומת זאת, אם האדם עומד בכל הניסיונות, מביט על הדברים במבט הנכון ומקבל דין שמיים באהבה ובהכנעה- בסופו של דבר יזכה במטמון כשכר על צדקותו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

פרש רש"י הקדוש: "בשורה היא להם שהנגעים באים עליהם, לפי שהטמינו אמוריים מטמוניות של זהב בקירות בתיהם כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, ועל ידי הנגע נותץ הבית ומוצאן".

אומר הרב ראובן קרלנשטיין זצ"ל לכל אדם נגזרה מנת היסוריים שעליו לעבור בימי חייו, אין אחד שנמלט מהם. יש לפעמים תקופות בחיים שאדם אינו סובל, אבל אין מציאות כזו שאדם יחיה את כל חייו בשלוה, ללא יסורים.

השאלה היא: כיצד מקבל האדם את היסורים הבאים עליו? מה תגובתו?

כאן, בפרשת נגעי בתים, חז"ל מגלים לנו שלפעמים הקב"ה רוצה שאדם יזכה במטמון, ולכן מביא בקירות ביתו נגע צרעת. אותו אדם מזעיק את הכהן, והכהן שולח להודיע לו: "לפני שאגיע לביתך, עליך להוציא את כל רכושך מהבית, שלא יטמא במידה ויתברר שאכן צרעת הבתים היא זו".

"אוי ואבוי", חושב האיש, "להוציא הכל מהבית זו עבודה קשה! אבל טוב, אם הכהן אמר- אני מקבל".

מגיע הכהן, בודק את הנגע, ומודיע כי יש להסגיר את הבית, כלומר, בימים הקרובים אסור להתגורר בו! בלית ברירה, עוזב מיודענו וכל משפחתו את הבית, והולך לגור אצל קרובים או בבית מלון.

בסופו של דבר מתברר שאכן נגע צרעת הוא ויש להרוס את כל הבית עד היסוד, הורסים את הבית ואז מתגלה המטמון שהטמינו בו האמוריים.

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

און חיים בן אלן אסתר רחובית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית און בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה און בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה שאלו בן סילביה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רחובית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שנת ה'תשפ"א

יום	כניסת ליל	צאת ליל	ביטול חס
י"ג	18:39	19:52	20:42
י"ד	18:57	19:50	20:39
ט"ו	18:59	19:52	20:42
ט"ז	18:58	19:50	20:39

שואל ומשיב בהלכה - פת גויים - חלק ב'

האם על פת העשויה מקמח אורז או תירס שייכת תקנת חז"ל של פת גויים?

שאלה ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון מספרו 'הכשרות למעשה':
לא אסרו חכמים אלא פת העשויה מאחת מחמשת מיני דגן, שהיא פת חשובה ומביאה לקירוב הדעת. **מקורות:** שו"ע (שם ס"א).
יש לציין, כי 'כוסמת' המוזכרת בחמשת מיני דגן בימינו אינה אלא מין קטניות. אולם 'כוסמין' היא אחת מחמשת מיני דגן. ולעניין פת, שמעורבת
בה קמח מחמשת מיני דגן עם קמח משאר מינים, הולכים בה אחר הרוב. כ"כ ה'פרי מגדים' (יו"ד סימן קי"ב מש"ז אות ב).

תשובה !

ולכן, פת, שנאפתה מקמח אורז או תירס ושאר מיני קטניות, שאינם ממיני דגן, אין בה איסור משום פת גויים. [אולם פעמים
שיש בה משום בישולי גויים כדלקמן]. אף אם סוג וצורת פת כזו אינה עולה על שולחן מלכים, מכיוון שעשויה מאחת מחמשת
מיני דגן, יש בה איסור פת גויים. **מקורות:** 'פרי מגדים' (שם מש"ז אות ג), וכן מוכח מפשטות דברי השו"ע שלא הצריך בפת שתהיה עולה
על שולחן מלכים. וכ"כ בכ"כ החיים' (אות יט).

מקומות, שעושים מאפה מקמח אורז או מקמח תירס ושאר מיני קטניות, ומאפה זה חשוב שעולה על שולחן מלכים באותו
מקום, דינו כתבשיל ולא מועיל רק הדלקת האש לדעת בני ספרד. **מקורות:** שו"ת 'דברי דוד' ח"ד (חיו"ד סימן יב) ובספרו 'בין ישראל
לעמים' (פ"ג אות כז) כתב: "לכן לחם תירס הנמכר במקסיקו הנקרא 'טורטיה' יש בו דין בישולי גויים". אולם לדעת בני אשכנז מותר, מכיוון
שהשלת קיסם מועילה בבישול כדין פת. וכמ"ש בשו"ת 'משנה הלכות' (מהדו"ת ח"ב סימן טו) להקל.

וכן הדין במיני מאפה [שאינו בו קמח ממיני דגן], שכולו עשוי מביצים וקמח תפוחי אדמה או קורנפלור שברכתו 'שהכל' ולאחריו
בורא נפשות, אינו כדין פת אלא יש לחוש בו מדין בישולי גויים, וצריך, שהיהודי יניח את העוגות בתנור ולא די בהדלקה לדעת
בני ספרד. כמבואר לקמן בהלכות בישולי גויים. **מקורות:** שו"ת 'דברי דוד' ח"ג (יו"ד סימן טו), ובספרו 'בין ישראל לעמים' (פ"ו הי"ז).

שמירת הלשון

להלן סיפור, המעובד מתוך 'באר הפרשה' מדברי המשפיע הגאון הרב אברהם אלימלך בידרמן שליט"א, ויש בו כדי ללמדנו
שכאשר האדם סובל מבעיה כלשהי, יתכן מאוד שנגרמה לו בגלל מעשיו, ולכן אם ייטיב את מעשיו כמו בהתחלה, הבעיה
תעלם לחלוטין. סיפר הרה"ח ר' משה בנצלוביץ זצ"ל מזקני חסידי גור בדור האחרון, שהיה משמש כאיש ה'חברא קדישא'
בבית-החיים בבני ברק עד סוף ימיו. הוריו עלו לארץ ישראל כשעדיין היה בחור.

באותם הימים סבל ר' משה מכאבים עזים בשיניו. האדמו"ר הרה"ק רבי אברהם מרדכי אלטר מגור זצ"ל (ה'אמרי אמת' זיע"א)
ביקר בארץ. ר' משה רצה להזכיר את עצמו אצל הרבי אך מסיבה כלשהי ביקש מבנו של הרבי, הרה"צ רבי מאיר הי"ד (נרצח
בידי הנאצים ימ"ש בטרבלינקה יחד עם בני משפחתו), שיזכיר אותו לפני אביו.

אמר לו רבי מאיר, שיעמוד במקום פלוני, מכיוון שהרבי עתיד לעבור שם, וכאשר יעבור שם הרבי – יספר לו על כאביו, ואכן כך
היה. כאשר שמע הרבי על הבעיה אמר מיד: "אם כן, פוסקים מלדבר לשון הרע", כאומר לו, שאם מתייסר באחד מאברי הפה,
סימן שעליו להתחזק בשמירת הלשון.

ואכן, קיבל על עצמו מאז, שלא לדבר שום דברים אסורים ובאופן פלא נעלמו לו כל יסוריו. פעם נכשל בשמץ לשון הרע באמצע
הלילה, ומיד חזרו כאבי השיניים, והיו לו ייסורים אלו לזיכרון שיפסיק לדבר דברים אסורים, כי אחרי שקיבל על עצמו לשמור
פיו ולשונו - הוטב לו - ועד שעלה השחר נעלמו הכאבים כלא היו, ועד שנות זקנה ושיבה היו שיניו לבנות כחלב וללא שום
פגם.

כחו של דבור

סיפר אחד מנכדי מרן הגאון רבינו חיים קניבסקי שליט"א: "לפני מספר שנים הגיע אברך עם שני ילדיו ב-ז' באדר למרן
שליט"א. הגדול נעשה בו ביום בן שלוש והשני נעשה בו ביום בן שנה, על מנת שרבינו יגזוז לגדול את שערותיו לחלאקה,
וסיפר:

'כשנולד הגדול ב-ז' באדר, שאלתי את רבינו, בהתחלה חשבתי לקרוא לתינוק בשם יעקב ישראל על שם מרן ה'הקהילות
יעקב' (הסטייפלר זיע"א), אך לאחר שנולד ב-ז' באדר ביום פטירתו של משה רבינו, חשבתי אולי כדאי לקרוא על שמו'. רבינו
השיב: 'תקרא לו יעקב ישראל, כפי שחשבת, והילד הבא שיוולד לך ב-ז' באדר- תקרא לו בשם משה', ואכן דברי רבינו
התקיימו במלואם, והילד הבא נולד בדיוק ב-ז' באדר כפי שאמר רבינו, וקראתי את שמו בישראל משה', ויהי לאות
ולפלא.

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי
שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

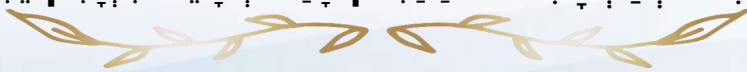
הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'
נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084
כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי
בטל' 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – הצדיק הרב רפאל בנימין לוין זצ"ל

הצדיק הרב רפאל בנימין לוין זצ"ל - נולד ב-י"א כסליו ה'תרפ"ה (1924) בירושלים. למד בישיבת 'עץ חיים', והיה מקורב לראש הישיבה, הגאון הרב איסר זלמן מלצר. לאחר מכן למד בישיבת חברון, ומשם עבר לישיבת לומז'ה בפתח תקווה. לאחר נישואיו למד בישיבת מיר בירושלים. כאשר ייסד אביו את ישיבת 'בית אריה' התמנה רבינו כמנהל רוחני ושימש בתפקיד זה עד פטירתו. כמו כן שימש כדיין בבית הדין של הפרושים בירושלים, מייסודו של הגאון הרב שמואל סלנט זיע"א.

כבר בצעירותו היה יד ימינו של אביו וסייע בפעילויות החסד השונות. נהג להתלוות אל אביו בביקוריו התכופים בבתי חולים ובבתי סוהר, אצל אסירים, חולים ואלמנות. לאחר פטירת אביו המשיך במנהגו לבקר חולים ומוכי גורל. **כל ראש שנה נהג לתקוע בשופר בבית החולים למצורעים בשכונת טלביה.** במשך שנים רבות מסר את השיעור היומי בבית הכנסת 'זהרי חמה' בירושלים. קיבל כל אדם בסבר פנים יפות. נפטר ב- ו' באייר ה'תשס"ב (2002). חי כ-78 שנים. ציונו בבית הקברות סנהדריה בירושלים.

אביו: הצדיק הרב אריה לוין (המכונה 'אבי האסירים'). **אימו:** מרת ציפורה חנה (בת ר' דוד שפירא-רב בקוונא). **מרבתי:** הגאונים אביו, ר' אריה. ר' איסר זלמן מלצר. **אשתו:** מרת הענא ליבא אהובה (בת ר' חיים שרגא פייבל פרנק, רבה של שכונת 'ימין משה'). **ילדיו:** אב לחמישה בנים וחמש בנות. ביניהם: ר' דוד, ר' יעקב. **מחתני:** הגאונים ר' יוסף קרויזר (בן ר' זונדל, מח"ס 'אור החמה'), ר' דוד יהודה בורשטיין (בן ר' שלמה, מייסד וראש ישיבת 'בית שמואל' בחדרה). **מספריו:** יתפאר **רפאל**- סיפורים והנהגות אודותיו.

הרשל"צ הרב המקובל מרדכי אליהו זצ"ל אמר בהספד שנשא עליו, שאי אפשר להעריך את כל גדולתו של רבינו, מרוב שהיה צדיק נסתר. והוסיף: "כשדיברתי עם אנשים שהכירוהו מקרוב, **טענו שידע דברים מראש, ושידיעה זו התבררה רק בדיעבד, כששיחזרו את דבריו.** כשנכדו התארס וסיפרו לו שהחתונה נקבעה לסוף חודש אב, רק חיך ואמר 'אלף-בית', ראשי תיבות של- בא אלול. **נזכרו בזה רק כשלא הסתדר לערוך את החופה בסוף אב והיא נדחתה לתחילת אלול!**

עם הגיעה אליו אישה צעירה שחלתה במחלה ממארת ל"ע. רבינו אמר בכאב: "מה אנחנו יכולים לעשות שנקטפים מאיתנו אנשים צעירים". אבל אז הוסיף פסוק תמוה שקשור לשמחה. זמן קצר לאחר מכן נפטרה החולה, אבל אחותה הצעירה נישאה לאלמן. כעת היו דברי רבינו ברויים לכל.

י"פ הרב אפרים הולצברג, שזכה לשמש את רבינו, יום אחד נסעו אל מרן הגרי"ש אלישיב. הסביר לו ר' רפאל את מהות הנסיעה: "לאחותי (הרבנית אלישיב) יש שכנה אלמנה, שכבר זקנה מאוד ויש לה בן יתום שצריך לדאוג לו, הוא כבר בן חמישים אבל הוא לא בריא במאת האחוזים, והולכים אנחנו לפגוש את אותו הבן". כשהגיעו, הבן ראה את שניהם וצעק לעבר ר' אפרים: "אני רוצה שאתה תהיה הרב שלי, לא הוא!". אמר לו ר' אפרים: "לא כדאי לך, אני יהודי פשוט, אבל ר' רפאל – תראה איזה זקן יש לו... כל כך ארוך, כדאי לך, שהוא יהיה הרב שלך". וכך שכנע אותו. מה זה אומר, שהוא הרב שלו? היה מגיע לבקר אותו פעם בשבוע, לומד איתו קצת משניות ורואה אם הוא צריך משהו. לאחר שרבינו נפטר, ה'תיק' נפל על ר' אפרים.

"יום אחד הייתי צריך להיכנס לבית הכיסא וחשכו עיניי, תוהו ובוהו וחושך על פני תהום!". "תביא אקונומיקה", צעקתי, והתחלתי לשפשף את כל השירותים, ותוך כדי שאני על הברכיים אני שומע מאחורי את אותו יתום בוכה בכי תמרורים. אמרתי לו: "אני הוא זה שצריך לבכות, לא אתה! על מה הבכתי?". ענה הבן: "**אתה עושה את זה רק פעם בחצי שנה, ר' רפאל עושה את זה כל שבוע!**". (תפארת רפאל)

לעל זהירותו המופלגת של רבינו בענייני ממונות מסופר המעשה הבא: לאחר שהתמנה רבינו לרבה של שכונה בירושלים (שכונת רחמה), היה שולח את בנו, ר' דוד, מדי חודש בחודשו עם מעטפה סגורה וביקש ממנו למסור אותה לאדם מכובד מתושבי השכונה. במשך שנים רבות לא ידע בנו מה טיבה של מעטפה זו. אולם לימים התגלה לו הסוד: לרבי רפאל נודע, כי אותו אדם טוען - מחמת חשבונות שונים - שהוא היה צריך להתמנות לרבה של השכונה, ולא רבי רפאל. **על כן החליט רבינו בגודל חסידותו, להפריש סכום נכבד מהמשכורת שמקבל, לאדם זה, כדי להפיס את דעתו. וזאת למרות העובדה שבאותן שנים חיו הוא ומשפחתו בדוחק רב ובצמצום גדול.**

פעם, בעת שמחת נישואי אחד מנכדיו, הופיע רבינו לחתונה ללא שטריימל לראשו. למרות שהיה רגיל בחתונות צאצאיו, בהן לבש חתן שטריימל, להופיע אף הוא לשמחה עם שטריימל. לפליאת אחד מנכדיו על כך, השיב לו, כי **אחד הסבים בחתונה אינו חובש שטריימל, ולכן בא כמוהו עם מגבעת לראשו, שכן אם היה בא עם שטריימל, היה מרגיש הלה, שלא בנוח כאשר כל המחותנים חוץ ממנו, חובשים שטריימל לראשם...**

לא פעם אמר רבינו בהשתאות לאנשים שהגיעו אליו לבקש ברכה: "אינני יודע למה אתם באים אלי. אבי היה אדם גדול, אבל הברכה שלי היא כברכתו של כל יהודי. נו, מילא, אם כבר הגעתם, תקבלו את ברכתו של יהודי פשוט ותתנו צדקה בחוץ ובעזרת ה' תברכו". ורבים העידו כי ברכתיו התקיימו.

כשהיה הולך ברחוב היה נוהג להקדים שלום לכל אחד, קטן כגדול, בין אם הכיר אותו ובין אם לא הכיר אותו, בענוה יתירה, והכל מתוך כבוד הבריות ואהבת הבריות שפעעו בקרבו. כאשר היה יושב במקומו בבית הכנסת לפני התפילה, היה מתרומם מעט ממקומו עבור כל אחד ואחד ממתפללי בית הכנסת כשנכנס, כדי לכבדו. (תפארת רפאל)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?
צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.
בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אתותים מן השמים

עושה ויעשה לכל המעשים, ואם הוא הביא לנו זאת, כנראה, הוא רומז לנו משהו ודורש מאיתנו דבר מה'.

"ואז לאחר מחשבה קצרה אמרנו יחד: 'הרי מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם, ואם לבתנו יש בעיה בלשון, כנראה, משמיים רומזים לנו שיש לנו בעיה עם הלשון הרע שלנו, עם הדיבורים שלנו על הסובבים, כך שה' רוצה שנקשור את לשוננו ולא נדבר על אחרים רכילות ולשון הרע'.

"החלטנו כי עלינו להתחזק בשמירת הלשון ובשמירת האוזניים משמיעת לשון הרע וזכות זו תעמוד לרפואה שלימה לבתנו, בתפילה שתעבור את הניתוח בהצלחה ובקלות, ותהיה כאחד האדם".

"לאחר שבוע, הגענו אל רופא – מנתח העוסק במקרים מיוחדים שכאלה, כשאנו מרבים להתפלל להצלחת הניתוח ולרפואת הילדה הרכה".

"הרופא תפס את התינוקת ופתח את פיה. הוא הביט פנימה היטב למשך מספר רגעים ושתק ולא אמר דבר. 'האם קרה משהו?', ניסינו להבין, אך הרופא המומחה הביט שוב בפה של הבת למשך שניות ארוכות".

"לאחר שהגיע למסקנה אמר בקול: 'הילדה בריאה ושלימה. אין לה לשון קשורה, הלשון שלה רגילה לחלוטין, ואין צורך לעבור ניתוח'.

"זה לא יכול להיות דוקטור", פנינו אליו בתמיהה, "הרי בבית הרפואה בדקו היטב וקבעו חד-משמעית, כי הלשון קשורה ודבוקה, ואף הילדה לא הפסיקה לבכות והתקשתה לאכול במשך כמה ימים".

"הרופא פנה אלינו ואמר: 'בדקתי כעת את הלשון כמה וכמה פעמים, ואני יכול לומר לכם רק דבר אחד - הלשון שלה משוחררת ורגילה לחלוטין'.

"התרגשנו עד עמקי נשמתנו והודינו לה' על ניסיו ונפלאותיו אשר גמלנו, ורפא את הלשון של בתנו ללא התערבות חיצונית, בזכות שהבנו את המסר השמימי, כי הוא דורש מאיתנו להתחזק בשמירת הלשון והאוזניים".

"לא היה לנו ספק בדבר, שהרי מיד כשקיבלנו על עצמנו להתחזק בשמירת הלשון והשתדלנו לדחות אנשים שהתחילו לדבר עימנו לשון הרע- הישועה הגיעה".

"קרובי המשפחה ששמעו זאת התרגשו מאוד וביקשו מאיתנו לפרסם את הסיפור בעלון ואת המסר, כדי להדגיש, כי יש דין ויש דיין, ועל הכל בורא עולם בא בחשבון - ועלינו לעשות חשבון נפש – וכמובן, להיזהר מלדבר ומלקבל לשון הרע".

להלן מעשה מדהים, המעובד מתוך העלון הנפלא טוב לחסות בה' אותו סיפר אחד ממפיצי העלון באזור בני ברק: "היה זה בשלהי חודש אייר. בשעה טובה ומוצלחת התבשרנו בבית הרפואה, כי נולדה לנו בתנו השניה בחסדי ה' יתברך לעד ולעולמי עולמים".

"יום למחרת, אנחנו מבחינים כי התינוקת הרכה אינה מצליחה לאכול כפי שצריך, ולכן היא מרבה לבכות ומתחננת שוב ושוב לקבל את מזונה".

"לנו, ההורים, נגרם צער וקושי רב לראות את בתנו סובלת ומצטערת, ולכן פנינו מיד אל צוות הרופאים לקבלת ייעוץ ועזרה. האחות הראשית עזבה את מקומה, ניגשה אלינו ובדקה את התינוקת".

"לאחר סריקה קצרה, היא קראה בקול: 'הנה, הביטו וראו, היא נולדה עם לשון קשורה' חמורה בדרגה שלוש'. והיא הסבירה לנו את משמעות הדבר:

'לידת תינוק עם לשון קשורה, פירושה, שהתינוק נולד עם לשון המחוברת אל משטח הלסת התחתון, ולכן הוא אינו מצליח להזיז את הלשון לכל עבר כרצונו, מאחר ולשונו דבוקה וקשורה ללסת, כך שהדבר מקשה עליו לבצע פעולות, שכל אדם רגיל עושה אותם בטבעיות. לדוגמא אכילה, דיבור וכד'.

(במאמר מוסגר כמה אנחנו צריכים להודות לה', שאנחנו מזיזים את הלשון בחופשיות ומצליחים לדבר ולאכול כרגיל, ולא מרגישים, שהלשון שלנו חסומה וקשורה וכן צריכים אנחנו להודות לבורא עולם על כל החסדים והטובות. אם יתבונן האדם יראה כי בורא העולם הרעיף עליו חסדיו ואנחנו יכולים ללכת, לרוץ, לאכול, לדבר וכיו"ב.

באחת הפעמים שהייתי בבית-הרפואה 'הדסה עין-כרם' בשבת סיפר רב בית-הרפואה על אישה שהגיעה לאשפוז, מכיוון שהלסת שלה 'נתפסה'. פעולה שאנחנו מבצעים אלפי פעמים ביום בחופשיות ובקלות בזמן הדיבור, האכילה וכו'. רק לאחר שלושה ימים הצליחו בבית-הרפואה לשחרר את הלסת, והיא שוחררה לביתה).

"היינו המומים וכאובים למשמע הבשורה, אך הודינו לה' שמלבד זאת נולדה הילדה בריאה ושלימה. 'אל חשש', ניסתה האחות הראשית להרגיע אותנו, 'ישנם תינוקות רבים, שנולדים עם לשון קשורה, אך על ידי ניתוח קל ב"ה הכל יסתדר'.

"הדבר לא עודד אותנו כלל, שהרי ניתוח באזור כזה לתינוקת רכה, אינו דבר פשוט כלל. ישבנו עם בני המשפחה וניסינו לחשוב, מדוע אירע לנו הדבר הזה".

"בוודאות, זה רק בגלל עין הרע", טען אחד מהיושבים בלהט, "אנשים מקנאים וזו עובדה!". אך אנחנו דחינו את דבריו, ומיד ואמרנו: 'הלא ה' הוא האלוקים אשר עשה,

הרב שבת בן אסתר יא טוון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
נעמי בת כותן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
דב בן יצחק ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
סלים בן פרחיה ז"ל
לטיף בן פרחיה ז"ל
דניאל רפאל בן חגית ז"ל
יהודה בן סעידה ז"ל
עפאת בת השמת ע"ה
ולד יחיא בן יוסף ז"ל
יצחק בן ברוק דב ז"ל
שרה בת נרקיס ע"ה ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל
שלום בן אסתר ז"ל
מרים בת שרה ע"ה
אביבה לושי ע"ה
כל נשמות עם ישראל

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
אביבה בת איירן ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה
מישא אסתר בת זרהה ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל
הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעמה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
חוה בת יעקב צבי ע"ה
יצחק יעקב בן רחל ז"ל
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה
דוד יצחק בן פרחיה ז"ל
גורג'יה בת נעמה ע"ה
הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
אסתר בת גולה גאולה ע"ה
יוסף בר סעדה ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל